

"Keşke, bir tek namaza bu kelime gibi muvaffak olsaydım, bir sene ibadetten daha iyi idi." Cümlesini "Risale-i Nur mesleğinde zevk aranmaz. " kaidesine göre izah edebilir misiniz?

Tarikatta bulunan seyrü sülukteki zevk ile namazın inkişaf etmesi farklı şeylerdir. Üstad Hazretleri "**ezvak**"ı şu şekilde izah ediyor:

"Sırr-ı tarikati anlamayan bir kısım mutasavvıfe, zayıfları takviye etmek ve gevşekleri teşcî etmek ve şiddet-i hizmetten gelen usanç ve meşakkati tahfif etmek için, istenilmeyerek verilen ezvak ve envar ve kerâmâtı hoş görüp meftun olur; ibâdâta, hidemâta ve evrâda tercih etmekle vartaya düşer."

"Şu risalenin Altıncı Telvihinin Üçüncü Noktasında icmâlen beyan olunduğu ve sair Sözlerde kat'iyen ispat edilmiştir ki, bu dâr-ı dünya dârü'l-hizmettir, dârü'l-ücret değil. Burada ücretini isteyenler, bâki, daimî meyveleri fâni ve muvakkat bir surete çevirmekle beraber, dünyadaki beka hoşuna gidiyor, müştakane berzaha bakamıyor. Âdetâ bir cihette dünya hayatını sever; çünkü içinde bir nevi ahireti bulur."(1)

Tasavvufta velayet makamlarına ulaşmak ve nefsi terbiye etmek için, birtakım riyazet disiplinleri vardır. Bu disiplinler hem uzun hem de meşakkatli olduğundan, Allah, manevi seyirde olan müride yardım ve teşvik olması için birtakım ezvak ve kerametler ikram ediyor. Yani o harikalar ve manevi lezzetler, o yolculuğu hem hafifletiyor hem de cazip hale getiriyor.

Bu seyrü sülukte mücahede ve meşakkat olduğu için, salık yanılıp kerameti asıl maksat ve gaye yerine koyabilir ve ezvak ve kerameti kendi mücahedesinin bir neticesi olarak görebilir. Bu da bu manevi yolculuğun tuzaklarındanadır.

"Zevkli ve halî" ifadeleri, bu manevi yolculuklardaki görünen harika haller ve makamlardır.

Halbuki **namazın inkişaf etmesi** imani ve tefekkürü bir derinliktir ki, ne kadar açılrsa ne kadar ziyadeleşse o kadar kemale medar olur.

1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Dokuzuncu Kısım.](#)